

BEELDKWALITEITPLAN

VOETBALCOMPLEX Egmonderstraatweg Egmond aan den Hoef

Opdrachtgever: Gemeente Bergen
Nummer: 037300.20160135
Datum: 1 november 2016
Referte: Ingrid de Feijter

Rho

—
ADVISEURS
VOOR
LEEFRUIMTE

INHOUD

INLEIDING	4
Aanleiding	
Beeldkwaliteitplan	
Ontstaansgeschiedenis	
Ordering van het landschap	
Bebouwingskarakteristieken	
 ONTWERP	 11
Plan	
Verantwoording	
 BEELDKWALITEITSEISEN	 20
Eisen inrichting voetbalcomplex	
Eisen materiaal voetbalcomplex	
Eisen clubhuis:	landschappelijk en modern
Eisen clubhuis:	traditioneel

INLEIDING

Aanleiding

De drie dorpen van Egmond hebben ieder een voetbalclub (VV Egmondia, VV Zeevogels, VV Sint-Adelbert), die willen fuseren in een voetbalcomplex op een centrale locatie. Het voetclubs zijn gezond en hebben voldoende leden, maar cijfers laten zien dat er steeds minder kinderen geboren zullen worden in de Egmondten, waardoor het aantal jeugdleden zal afnemen. Door te fuseren ontstaat er een toekomstbestendige Egmondse voetbalclub. De gemeenteraad heeft in april 2016 besloten de fusie van de voetbalvereniging op de locatie aan de Egmonderstraatweg verder uit te laten werken. Het gebied van Egmondia wordt omgevormd naar natuur, wat de ecologische verbinding tussen de duingebieden zal versterken. Het gebied van VV Sint-Adelbert zal ter compensatie worden omgezet tot 1 hectare bollenconcentratie gebied. Het complex van VV Zeevogels wordt omgezet naar agrarisch land. Voor het resterende land wordt er vooralsnog uitgegaan van ontwikkeling naar natuur.

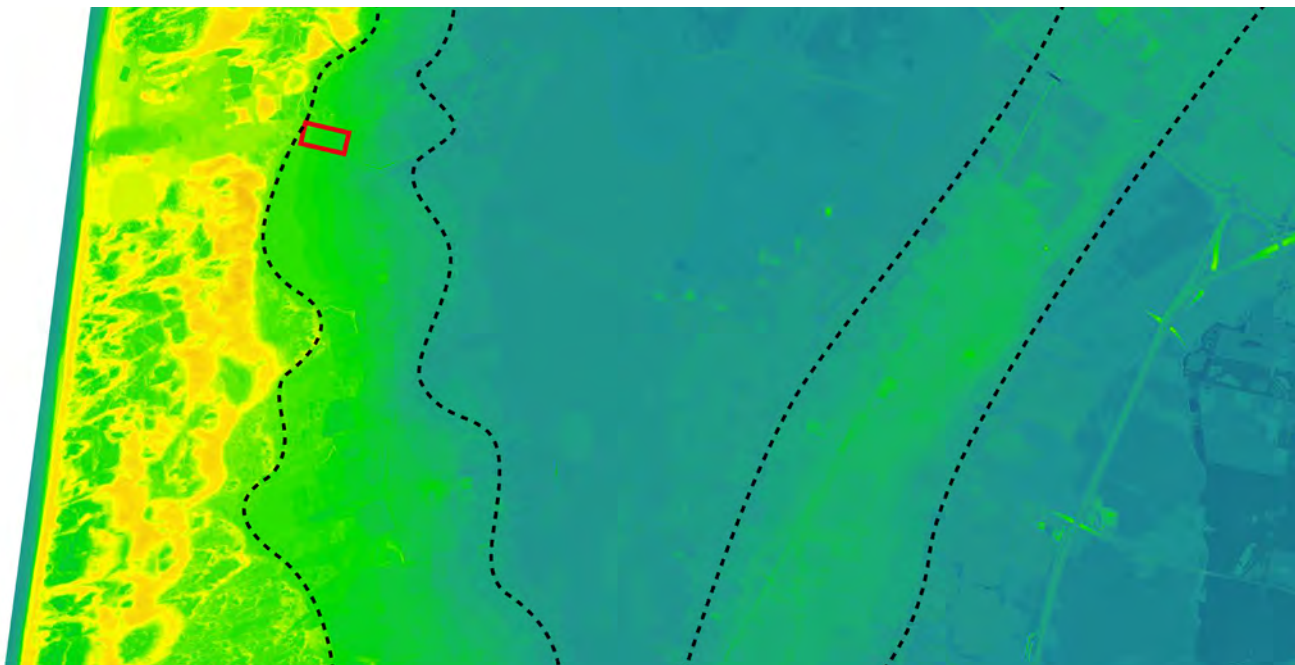

Beeldkwaliteitplan

Het beeldkwaliteitplan is opgesteld om het nieuwe voetbalcomplex te toetsen op een zorgvuldige inpassing in de omgeving om een kwaliteitswinst voor zowel plangebied als omgeving te bewerkstelligen.

Het beeldkwaliteitplan geeft inzicht in de ruimtelijke aspecten die van belang zijn voor de inpassing en vormgeving van het plan. Het gaat hierbij zowel om de plaatsing en oriëntatie van de voetbalvelden, als de mogelijke multifunctionaliteit en overgangen naar de binnenduinrand en het bollenveld van het gehele sportcomplex. Door de ontwikkeling goed aan te laten sluiten bij de kernkwaliteiten van het landschap wordt nieuwe kwaliteit bereikt en wordt de identiteit van de plek versterkt.

In dit beeldkwaliteitplan is een korte analyse van het plangebied en de omgeving opgenomen. Op basis hiervan worden de ruimtelijke consequenties beschreven en een aantal richtinggevende referenties gegeven.

Figuur 1 Plangebied op de strandwal, net achter de Jonge Duinen

Ontstaansgeschiedenis

Het gebied van de Egmondten omvat het duingebied van de Jonge Duinen, de geestgronden en het polderland van het strandwallen- en strandvlaktenlandschap (de Oude Duinen). De Jonge Duinen en de strandwallen en -vlakten liggen strooksgewijs naast elkaar (figuur 1) en geven een grote afwisseling in landschappen.

De Jonge Duinen zijn ontstaan na de strandwallen en strandvlaktes, en hebben zich deels over dit landschap heen gevormd. Egmond aan Zee ligt in de Jonge Duinen, terwijl Egmond aan den Hoef en Egmond-Binnen in het strandwallen- en strandvlaktenlandschap gevestigd zijn. De reliëfrijke Jonge Duinen en het golvende strandwallen- en strandvlaktenlandschap zijn twee landschapstypen die gescheiden worden door het contrastrijke beboste hoogteverschil aan de binnenduinrand.

Ook de afwisseling tussen strandwallen en strandvlakten onderling is landschappelijk terug te lezen. Door verandering van landgebruik zijn door de eeuwen heen de onderlinge karakteristieken echter lichtelijk in kracht afgenomen. Waar eeuwen geleden de strandvlakten gekarakteriseerd werden door vee in een veengebied met hoge waterspiegels, daar worden nu net zoals op de strandwallen bollen geteeld. De zestiende eeuw was hierin een sleuteljaar. Door verdroging stookte sinds de zevente - tot in de zeventiende eeuw een deel van het oude cultuurland op de strandwallen nabij de zee onder het zand van de zich vormende Jonge Duinen. In de strandvlakten kreeg men juist last van een toenemende vernatting. Aan het natte landschap kwam een einde door

de drooglegging van de strandvlakten als het Berger- en Egmondermeer in het tweede deel van de zestiende eeuw. De ontwikkeling van de poldermolen speelde daarbij een cruciale rol.

De huidige bollenteelt in de strandvlakte werd mogelijk door de desbetreffende droogmakerijen. Sinds de zestiende eeuw kon men het veen afgraven tot aan de onderliggende zandgronden en het gebied verder bemalen via de ontworpen waterinfrastructuur. Ten tijde van de drooglegging van het Egmonder- en Bergermeer begon tevens de afzanding van de nollengronden: de voorduinen achter de Jonge Duinen. De nollengronden waren relatief lage kortopvolgende duinen, die tussen de vorming van de Oude – en de Jonge Duinen op de strandwallen waren ontstaan. De afzandingen hiervan leidde onder meer tot de aanleg van bescheiden buitenplaatsen, zoals Schuijlenburg, Tijdverdrijf en Waterrijk, die allen aan de huidige binnenduinrand lagen. Hier ontleen sommige wegen in het gebied nog steeds hun naam. Sinds de negentiende eeuw werden de voormalige nollengronden in gebruik genomen voor de bloembollencultuur. Daarbij werd het eeuwenoude systeem van duinrellen, watergangen die kwelwater van de duinen lieten afstromen naar de strandvlakten, grotendeels gehandhaafd.

De ontstaansgeschiedenis van geestdorp Egmond aan den Hoef is terug te voeren op de overblijfselen van haar kasteel en vervolgens is het kasteel terug te voeren op de Abdij van Egmond-Binnen. Toen het grondgebied van de Abdij zich sterk begon uit te breiden, droeg de Abt in 1129 het beheer op aan een rentmeester: een rijke boer. De boer en zijn nazaten woonden op een hoeve ter hoogte van Egmond aan den Hoef en vergaarden sindsdien steeds meer macht. De elkaar opvolgende rentmeesters versterkten de hoeve tot een ronde burcht en ruim veertig jaar na de overdraging van het beheer bouwde Dodo van Egmond in de burcht het eerste kasteel. Door aan de kruistochten deel te nemen werd het rentmeesterschap vervolgens als beloning erfelijk en werd het gebied tot heerlijkheid verklaard. De Heren van Egmond werkten zich vanuit hun kasteel op tot een van de machtigste geslachten in Holland en daarbuiten. Het dorp ontstond in eerste instantie rondom het kasteel en vervolgens als lintbebouwing bij de kruising van de Egmonderstraatweg richting Hoef Vaart met de hoofdweg Haarlem – Groet/ Alkmaar. Vele eeuwen later, vanaf 1970, is Egmond aan den Hoef zich vervolgens gaan uitbreiden met woonwijken. Dit begon ten noorden en noordoosten van de dorpskern en heeft zich sinds 2000 ook voorgedaan ten zuiden van het dorp. Het dorpszicht op de oudste kerk (1431) is vanaf het oostelijk polderland, de strandvlakte, behouden gebleven. Vanuit het westen is de dorpskern, buiten het verbindende cultuurhistorische lint, ruimtelijk losgekoppeld gebleven van de binnenduinrand en daarmee van de belevingswereld van kustdorp Egmond aan Zee.

Ordering van het landschap

Het plangebied ligt op een strandwal, in gebruik als bollengrond, die van zuid naar noord langs de binnenduinrand loopt. Van west naar oost markeert het als strandwal regionaal een van de drie uiteenlopende landschapstypen met eigen beleving en landgebruik, zoals beschreven in de vorige paragraaf.

Lokaal wordt het plangebied begrensd door de Van Oldenborghweg, de Egmonderstraatweg en de Tijdverdrijslaan. De Egmonderstraatweg is een drukke hoofdweg, die Egmond aan Zee verbindt met Egmond aan den Hoef en de rest van Nederland. Het is een historische toegangsweg, waardoor zich vanaf de dorpskern tevens aan de noordzijde een cultuurhistorisch lint heeft ontwikkeld. De Van Oldenborghweg is historisch de begrenzing van de twee landschapstypen en typeert de binnenduinrand. Het fungeert met name als een fietsroute en als toegangsweg voor de eigenaren van de enkele woningen aan deze weg. De Tijdverdrijslaan is een toegangsweg voor de bollentelers, die uitkomt op de Van Oldenborghweg. Op de plek waar de twee wegen elkaar ontmoeten bevindt zich een camping, waar vandaan toeristisch verkeer verwacht mag worden. Het boerenerv ligt binnen het plangebied aan de beboste binnenduinrand. Zo ligt het erf beschut in de rand met uitzicht op het bollenveld. Dit is typisch voor de bebouwing op de bollengronden. De bebouwing staat geconcentreerd op erven die als bebouwde eilanden in een wijds open landschap, of aan de binnenduinrand, liggen. Verder bezit het plangebied historische duinrellen, die van oudsher voor de

afwatering van de kwel van de Jonge Duinen zorgen en die het terrein voor belangrijke mate verkavelen.

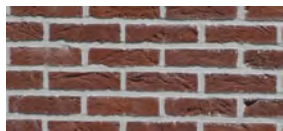

Figuur 2 Plangebied tussen Egmond aan de Kust en Egmond aan den Hoef

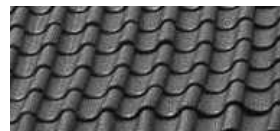
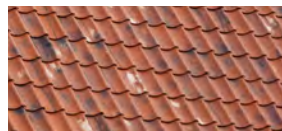

Figuur 3 Lintbebouwing langs de Egmonderstraatweg

Warme kleuren baksteen

Rode en antraciete dakpannen

Bebouwingskarakteristieken

Aan de noordzijde van de Egmonderstraatweg bevinden zich veel traditionele vooroorlogse grondgebonden woningen in lintstructuur (figuur 3), die gezamenlijk als een wand het plaatselijke bollengebied opdeelt in een klein noordelijk en groot zuidelijk gebied. Naast de traditionele architectuur verraadt het verspringen van de rooilijnen van de panden de eeuwenlange bewoning van het lint. Ook zit er een kleine verdraaiing in de richting. De panden hebben veelal bakstenen gevels en rode of donkergrijze pannendaken. De gebouwen zijn niet hoger dan twee lagen. Dit draagt bij aan de dorpse/landelijke sfeer. De nokrichting wisselt: de kapen staan haaks of evenwijdig aan de Egmonderstraatweg. Het plangebied is agrarisch. Binnen het plangebied bevindt zich op het erf de enige bebouwing, die bestaat uit een woonhuis en stolpboerderij uit 1946 en verdere bedrijfsmatige opstallen zonder noemenswaardige ruimtelijke kwaliteit.

ONTWERP

Plan

Het ontwerp (figuur 4) voor het voetbalcomplex bestrijkt het volledige, acht hectare grootte, stuk bollengrond ten zuiden van de Egmonderstraatweg. Het ontwerp bestaat uit nieuwe natuur, een parkeervoorziening in een laan, een clubhuis met tribune en vijf voetbalvelden. Daarnaast bevat het plan een nieuwe laan die de Tijdverdrifslaan en de Van Oldenborghweg voor fietsers en voetgangers met elkaar verbinden. Het west-oost geörienteerde gedeelte is voor gemotoriseerd verkeer en het noord-zuid geörienteerde gedeelte alleen voor langzaam verkeer. Daarnaast lopen er nog verschillende langzaamverkeerroutes door het park, zoals de verbinding tussen het Delverspad en de Oldenborchweg, die zorgen voor een verweving van het sportpark met de omliggende omgeving. Rondom de twee noordoostelijke van de vijf voetbalvelden worden zo weinig mogelijke elementen aangebracht, deze vormen zo veel mogelijk een eenheid met de (kale) weilanden. De drie westelijke voetbalvelden, die zijn opgetuigd met verlichting zullen opgaan in het matig-open landschap. Deze bevinden zich het dichtst bij de dichtbeboste binnenduinrand. Zowel de ruimte tussen de voetbalvelden en de Egmonderstraatweg, als de ruimte tussen de voetbalvelden en de binnenduinrand, is ingevuld als een zacht glooiend parkachtig natuurgebied met duinvijvers. Deze natuurgebieden spelen een rol in de ecologische verbinding van de noord-zuid kuststrook. Daarnaast fungeert het als verbinding tussen het Natura 2000 gebied en de groene zone langs de Heilooër Zeeweg.

Figuur 4 Ontwerp voetbalcomplex (LA4SALE)

Figuur 4 Ontwerp voetbalcomplex (LA4SALE)

Figuur 5 Beplantingsplan (LA4SALE)

Figuur 6 Functionele inrichting (LA4SALE)

Verantwoording

Het beschreven en getoonde ontwerp is een resultante van de functionele opzet van het voetbalcomplex met de ruimtelijke interpretatie van de uitgangspunten zoals vermeld in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (PS d.d. 21 juni 2010), ten aanzien van de kernpunten uit artikel 15 van de provinciale verordening. In de volgende subparagrafen wordt de daaraan verplichte verantwoording uiteengezet.

Verschalende ordening (15.1a, 15.2a, 15.1b, 15.2d)

Het ontwerp zorgt voor behoud van het beeld van een geconcentreerd geestdorp door de eenzijdige bebouwing van het cultuurhistorische lint langs de Egmonderstraatweg in de toekomst, omdat zo via de aanwezige infrastructuur een duidelijk dorpsfront te ervaren blijft. Dit blijft het geval bij een afname van openheid door middel van het doortrekken van struweel langs de Egmonderstraatweg. Doortrekken van de vegetatie valt sowieso binnen het kader van het dorps-DNA, omdat de dorpsranden van geestdorpen “zicht hebben op het open omringende landschap, behalve aan de westzijde van de dorpskern door de aanwezigheid van het besloten boslandschap” van de binnenduinrand. De sportfunctie op deze locatie is daarmee lokaal een kwalitatieve garantie voor de toekomst.

Daarnaast past het voetbalcomplex ook goed op de locatie qua verkeer, omdat het aan de dorpsrand ligt. Zo ligt het goed ontsloten aan een regionale verbinding in de vorm van de Egmonderstraatweg.

Lokale ordening (15.1d, 15.2b)

Naast de regionale inpassing in de landschapstypen en de dorpsstructuur is ook met de lokale historische structuurlijnen binnen het plangebied rekening gehouden, omdat het ingepast ligt binnen het huidige verkavelingspatroon. De oriëntatie van de huidige duinrellen en greppels, die het verkavelingspatroon bepalen, worden gerespecteerd. In het ontwerp contrasteren de duinrellen langs het plangebied met de nieuw ontworpen duinvijvers. Zo blijft, met betrekking tot het oppervlaktewater, leesbaar wat nieuw en oud is.

Effecten op directe omgeving (15.2e, 15.1c)

De nieuwe natuurgebieden rondom de voetbalvelden fungeren als een overgangsgebied van duin naar strandvlakte, die op twee manieren wordt ingevuld. In het westen tegen de duin aan zal het een type “grijs duin” landschap zijn: zacht glooiend zandig maaiveld met een afnemend aantal duinbosbomen. In het oostelijk matig open gedeelte van het plangebied zal de natuur bestaan uit het type “bloemrijk berm” landschap: nat bloemrijk grasland met struweelstruiken, een verdwaalde boom en waar ruimte is een duinvijver met flauwe natuuroevers. Het eerste natuurtype is half open en het tweede type matig open tot open.

Deze overgang past bij de natuurlijke ontwikkeling van het landschap, wat zorgt voor landschappelijke samenhang in vegetatie. Een natuurontwikkeling, die voor een meer geleidelijke landschappelijke overgang zorgt, die al eerder ten noorden van Egmond aan den Hoef gerealiseerd is.

Daarnaast gaat het qua beleving verrommeling van de dorpsrand tegen. Zo wordt het zicht op de objecten van het voetbalcomplex veelal benomen, maar blijft de overgang tussen de landschapstypen door middel van de lage vegetatie leesbaar, wat essentieel is op deze locatie. Het plangebied grenst namelijk aan de belangrijkste doorsnijdende infrastructuur, in de vorm van de Egmonderstraatweg, waarvandaan de overgang tussen strandvlakte en Jonge Duinen hoofdzakelijk wordt ervaren. Daarnaast wordt het natuurgebied van de Jonge Duinen hiermee verrijkt met een nieuw type natuur op de strandwal ten opzichte van de huidige situatie. Landschappen met gradiënten, met of zonder water, zorgen voor de meeste ecologische

differentiatie en dragen daarmee bij aan het vergroten van de biodiversiteit. Dit binnenduinrandlandschap is een potentieel belangrijke verblijfplaats voor de kleine knaagdieren die zich over de kuststrook van Noord-Holland bewegen. Bovendien zorgt de nieuwe natuurlijke berm van de Egmonderstraatweg voor aantakking van de natuur op de Jonge Duinen met de groenstrook langs de Heilooër Zeeweg, waarmee een belangrijke ecologische verbinding wordt gerealiseerd. Het zal naast de natuurfunctie ook een recreatieve functie hebben. Niet voor verblijfsrecreatie, maar als uitloopgebied voor een kleine wandeling. Daarnaast zorgt het voor een nieuwe veilige en aantrekkelijke fiets- en wandelverbinding van het dorp naar de duinen ten opzichte van de huidige situatie, waarbij de modaliteiten gekoppeld zijn aan de Egmonderstraatweg met provinciaal gemotoriseerd verkeer. In het ontwerp loopt deze dorp-duin verbinding in het verlengde van het Delverspad en de Tijdverdrijfslaan via desbetreffende oversteekplaatsen op de Egmonderstraatweg.

Het ontwerp behoudt daarnaast de stilte en duisternis voor het aangrenzende bos in de toekomst, omdat er voor een eigen ontsluiting wordt gezorgd voor gemotoriseerd verkeer vanaf de Tijdverdrijfslaan, en de lichtmasten na sluitingstijd uit zullen staan. Hierdoor zal de Van Oldenborghweg, die door de binnenduinrand loopt, bespaard blijven van extra gemotoriseerd verkeer en de daarbij behorende overlast voor mens en natuur. Ook komt er geen centrale parkeerplaats, waardoor er bij weinig activiteit op het voetbalcomplex geen kwaliteitsarme lege ruimte ontstaat. Het parkeren wordt verspreid langs de nieuwe laan, waarvandaan meerdere

voetpaden ontspringen om de voetbalvelden efficiënt te kunnen bereiken en de omringende natuur te beleven.

Cultuurhistorische objecten en bebouwingskarakteristieken (15.1e, 15.2c)

Het plangebied overlapt met een molenbiotoop van een molen uit 1880, die aan de horizon achter de lintbebouwing ingebed ligt tussen bomen en vanaf de Tijdverdrijfslaan goed waargenomen kan worden (figuur 7). Dit zal door middel van het voetbalcomplex worden versterkt, omdat er door de lage vegetatie beplanting een rustigere horizon zal ontstaan, waarboven de molen net zoals nu zal uittorenen.

De ontwikkeling van een clubhuis is ruimtelijk in toenemende mate acceptabel, wanneer deze dichters langs de binnenduinrand wordt geplaatst, er behalve het clubhuis geen andere (bij)gebouwen geplaatst worden, en met groen wordt ingepast. Ook dient het gebouw niet hoger te zijn dan de naburige stolpboerderijen, waardoor het aan de horizon ingebed zal liggen in de boomkronen van de binnenduinrand.

Een eerste mogelijke denkrichting voor ontwerp is om de traditionele typologie en vorm van de landelijke gebouwen en erven een inspiratie te laten zijn. Het clubgebouw zal dan als het ware als een nieuw traditioneel gebouw opgaan in de omgeving. Qua vorm moet het dan vooral meedoen in het silhouet, en qua kleur en materiaal donker en onnadrukkelijk zijn. Het is niet wenselijk de architectuur van het hoofdgebouw te letterlijk op de traditionele agrarische gebouwen te laten lijken, omdat het geen agrarische functie betreft.

Een tweede mogelijke ontwerprichting is om het clubgebouw juist heel eigentijds vorm te geven, maar dan om een maximale verweving met het landschap te bewerkstelligen. De vorm kan bijzonder zijn om als het ware tussen grond en lucht te vervloeien en de natuurlijke materialen en kleuren onderbouwen dit effect en stralen een duurzaamheidsbewustzijn uit.

In het ontwerp bevindt het clubhuis zich pragmatisch tussen de hoofdvelden, waarbij het tevens als tribune functioneert. Hiermee wordt er zoveel mogelijk afstand gehouden tot de woningen in de directe omgeving.

Figuur 7 De molen vanaf de Tijdverdrijfslaan

Conclusie

Het realiseren van de voorgenomen ontwikkeling, bestaande uit een voetbalcomplex tussen de Egmonderstraatweg en de Tijdverdrifslaan zorgt voor een behoud van de landschappelijke ordening, waarbij de kernkwaliteiten versterkt of geconserveerd worden. De vestiging van een natuurlijk ingepast voetbalcomplex op deze plek zorgt voor het lange termijn behoud van de dorpsrand en het herstel van het natuurlijke landschap in het parkgedeelte van het voetbalcomplex.

Met de realisering van het nieuwe voetbalcomplex wordt bijgedragen aan de functionele verbetering van deze locatie ten behoeve van de drie dorpen, met daarnaast een invulling aansluitend bij het aangrenzende natuurgebied en een verrijking door toevoeging van de nieuwe recreatieve verbindingen.

De ontwikkeling zorgt daarmee voor zowel een functionele verbetering van het plangebied als het ruimtelijk behoud van de lokale- en grootschaligere landschappelijke kernkwaliteiten.

BEELDKWALITEITSEISEN

Satellietbeeld Bloemendaalse Sportclub

Informele parkeervoorzieningen "lossen op"

"Schone" inpassing zonder rommel en ruis

Esthetische onopvallende sportvoorzieningen

Duinvijver als natuurlijke scheiding van functies

Schone overgang complex-natuur

Eisen inrichting voetbalcomplex

De sportclub in Bloemendaal is een goed voorbeeld, maar ook elders zoals in Enschede zijn landelijk ingepaste sportcomplexen die inspireren, wanneer het gaat om inpassing in het natuurlijke landschap.

Vanuit bestudering van verschillende sportclubs zijn de volgende inrichtingseisen geformuleerd voor voetbalcomplex Egmond:

- Parkeervoorzieningen lijnvormig en op en tussen groen
- Inpassing met schone overgangen tussen complex en omgeving zonder rommel en ruis
- Esthetische onopvallende sportvoorzieningen
- Duinvijver als natuurlijke scheiding van functies
- Eventuele reclame-uitingen, bebordingen, benamingen enz. (sponsors, billboards, vlaggen, parasols, lichtreclame etc.) mag niet zichtbaar zijn vanaf de openbare weg en routes rondom het sportpark

Schelpenpad

Groene parkeerplaatsen langs de laan

Houten hekwerk

TTE systeem of graskeien

Laan van eiken met halfverharding

Binnenduinrandnatuur met struweel

Eisen materiaal voetbalcomplex

De referenties voor het materiaal voor het landschapsontwerp van het voetbalcomplex weergeven de volgende eisen:

- Landelijke en informele elementen/materiaalgebruik
- Halfverharde laan en voet-/fietspaden: witgrijs schelpenpad
- Houten natuurlijke hekwerken waar mogelijk, antraciet metaal waar nodig
- Groene, irrigerende, parkeerplaatsen
- Langzaam groeiende inheemse bomen als boomsoort voor de laan voor geleidelijke vergroening horizon
- Struweel en bloemrijk grasland uit de binnenduinrand als opgaande vegetatie in het natuurlijke gedeelte van het ontwerp: zo min mogelijk bomen, maar voldoende om sportvelden, lichtmasten en andere ruis aan het zicht te onttrekken
- Frame ballenvangers in de groenkleur van de dominante lokale vegetatie
- De netten van de ballenvangers in zwart
- Lichtmasten inpassen in horizon. Kleuren van onder naar boven: vegetatiegroen naar lichtgrijs of zeer licht blauw. Alternatief is landelijke houten lichtmasten
- Hoognodige reclameborden en wegwijzers (voetbalclub) rondom het sportpark in landelijke materialen en kleuren: bijvoorbeeld hout met witte, vegetatiegroene en of zwarte accenten

Veensche Boys clubhuis, Maas Architecten

Merrion Cricket Club, TAKA Architects

Clubhuis De Zwervers, MoederscheimMoonen

Sportaccomodatie VVNL, Denoldervleugels

Voetbalclubhuis, Onbekend

Eisen clubhuis: landschappelijk en modern

De referenties voor de denkrichting "landschappelijk en modern" weergeven de volgende eisen:

- Ecologische duurzame uitstraling
- Eigentijdse architectuur
- Maximaal twee en halve bouwlaag, inclusief eventuele kap
- Bijzondere vorm met bijzondere accenten
- Onopvallend aan de horizon door verweving met het landschap
- Materiaal en kleuren natuurlijk en landschappelijk
- Geen dominante/opvallende (gevel) kleuren
- Alle voorzieningen geconcentreerd in één gebouw

Clubhuis Bloemendaalse sportclub

Buurthuis Bloemendaal Noord, BOP Architecten

Tennispaviljoen Maurik, Ernst Architect

Voetbalclubhuis, onbekend

Eisen clubhuis: **traditioneel**

De referenties voor de denkrichting “traditioneel” weergeven de volgende eisen:

- Op regionale traditie geënte architectuur
- Landelijke en/of agrarische uitstraling
- Typologie en vorm van de modernere bollenschuren of andere utilitaire erfgebouwen
- Anderhalve bouwlaag met hoge kap
- Eenvoudige hoofdvorm
- Opgaand in silhouet agrarische erven bollengebied
- Geen dominante/opvallende gevel- of kapkleuren: donkere (houten) gevel
- Alle voorzieningen geconcentreerd in één gebouw

